

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 12C/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319204424
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Mikulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1319204424.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III sudkyňou JUDr. Katarínou Mikulčíkovou v spore žalobkyne: O. M., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom N. XX, N. proti žalovanému: M. M., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom A. XXX/XX, N., o vylúčenie z užívania nehnuteľností, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Žalobou podanou na Okresný súd Bratislava III dňa 08.08.2019 sa žalobkyňa domáhala, aby súd vylúčil žalovaného z užívania nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. N., a to pozemku parcela registra „C“ katastra nehnuteľností parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 174 m² a rodinného domu so súpisným číslom XXX, postavenom na pozemku parc. č. XXX/X (ďalej aj len „rodinný dom“) a zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. N., a to pozemku parcela registra „C“ katastra nehnuteľností parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 238 m² a rodinného domu so súpisným číslom XXX, postavenom na pozemku parc. č. XXX/X (ďalej aj len „prevádzkareň“).

1.2. Žalobu odôvodnila tým, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 05.06.1999 manželstvo zapísané v knihe manželstiev Obecného úradu Bernolákovo, zväzok 5, ročník XXXX, strana XX, por. č. 4, pričom na Okresnom súde Pezinok prebieha konanie o rozvod manželstva. Žalobkyňa a žalovaný vlastní v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. N. (N. XX), kde má žalobkyňa trvalé bydlisko a nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. N. (A. XX), kde má žalobkyňa prevádzkareň živnosti. Uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 30.01.2019 č. k. 24C/12/2019-22 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd žalovanému zakázal vstupovať do bytu žalobkyne, ktorý sa nachádza v rodinnom dome na N. XX, N. a priblížiť sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov s výnimkou vykonávania procesných úkonov súdu, orgánov činných v trestnom konaní alebo inými orgánmi verejnej moci. Ďalej žalobkyňa uviedla, že dôvodom vydania neodkladného opatrenia bolo tvrdenie žalobkyne, že je so žalovaným v rozvodovom konaní, že sú aj s dcérou vystavené dlhodobu fyzickému a psychickému týraniu žalovaným, podľa vyjadrenia žalobkyne mal žalovaný chodiť žalobkyňu a jej dcéru psychicky týrať. Dňa 26.01.2019 ju fyzicky napadol, preto privolať policajnú hliadku a tá rýchlu zdravotnú pomoc. Následne došlo zo strany žalovaného k ďalšiemu fyzickému napadnutiu žalobkyne, a to dňa 06.02.2019, pričom aj v tomto prípade žalobkyňa vyhľadala lekársku pomoc. Žalobkyňa tiež podala na žalovaného trestné oznámenie a ako oznamovateľka a poškodená bola upovedomená, že dňa 02.05.2019 bolo Okresným riaditeľstvom policajného zboru v Senci, odbor kriminálnej polície, 1. oddelenie vyšetrovania Senec, ČVS: ORP-XX/X-Vys-SC-XXXX začaté trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, v ktorom je dôvodne podozrivý žalovaný. Žalobkyňa poukázala na § 705a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky

zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákoník“) a navrhla vyhovieť žalobe a žalovaného vylúčiť z užívania nehnuteľností.

2. Žalovaný svoje právo vyjadriť sa k žalobe nevyužil.

3. Žalobkyňa v ústnom prednese na pojednávaní uviedla, že konanie o rozvod manželstva vedené na Okresnom súde v Pezinku pod sp. zn. 12P/115/2020 je právoplatne skončené, že Okresný súd Bratislava III rozhodol o zrušení bezpodielového vlastníctva manželov v konaní sp. zn. 19C/84/2019, bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo doposiaľ vyporiadané a že konanie vo veci týrania blízkej a zverenej osoby nie je skončené. Žalobkyňa ďalej uviedla, že nehnuteľnosť neužíva, užíva ju ona s rodičmi. Podľa jej vyjadrenia žalovaný žije na biofarme s drogovo závislou ženou. Ďalej žalobkyňa uviedla, že žalovaný do nehnuteľností už niekoľkokrát vstúpil, nahlásila to na políciu viackrát, bez výsledku, keďže má na polícii známosti. Dôvod pre vylúčenie z užívania z nehnuteľnosti je podľa žalobkyne ten, že tam môže prísť, keď tam žalobkyňa nie je, môže vniknúť do prevádzky, už sa to aj stalo, rozrezal plot a spáchal škody. Obávam sa toho, že do nehnuteľnosti na Poštovej bude chodiť, keď tam žalobkyňa nebude, aby narobil škodu. Žalobkyňa uviedla, že potrebuje vylúčenie užívania aspoň na Poštovej, aby žalovaný nemohol užívať, kde mám prevádzkareň, kde je obytné podkrovie. Žalobkyňa potvrdila, že v nehnuteľnostiach žalovaný nebyva, no podľa jej tvrdenia sa tam vyskytol, keď tam nie je a môže prísť napríklad vykradnúť nehnuteľnosť. V nehnuteľnostiach podľa vyjadrenia žalobkyne žalovaný nebyva od začiatku roka 2019 (približne február 2019), pričom si to pamätá, lebo dovtedy tam bola nájomníčka, ktorá odišla na nátlak žalovaného.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to sobášnym listom strán sporu, výpisom z listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie Bernolákovo, výpisom z listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie N., lekárskou správou zo dňa 26.01.2019, uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 30.01.2019 č. k. 24C/12/2019, lekárskou správou z 28.01.2019, záznamom Okresného riaditeľstva policajného zboru v Senci zo dňa 24.01.2019, lekárskou správou zo dňa 27.01.2019, lekárskou správou z 06.02.2019, rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 14.01.2022 č. k. 12P/115/2020-754, rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 15.12.2020 č. k. 19C/84/2019-68, ostatným obsahom spisu, oboznámil sa tiež z obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 24C/12/2019 a zistil tento skutkový stav:

5.1. Z listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie N. vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný sú bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemku parcela registra „C“ katastra nehnuteľností parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a rodinného domu so súpisným číslom XXX, postavenom na pozemku parc. č. XXX/X. Z listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie N. vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný sú bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemku parcela registra „C“ katastra nehnuteľností parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a rodinného domu so súpisným číslom XXX, postavenom na pozemku parc. č. XXX/X.

5.2. Súd z rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 15.12.2020 č. k. 19C/84/2019-68 zistil, že bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného bolo za trvania manželstva sporových strán zrušené. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 08.01.2021.

5.3. Súd z rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 14.01.2022 č. k. 12P/115/2020-754 zistil, že manželstvo sporových strán uzatvorené dňa 05.06.1999, zapísané v knihe manželstiev Obecného úradu Bernolákovo, vo zväzku 5, ročník XXXX, strana XX, por. č. 4, bolo rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v časti rozvodu dňa 16.02.2022. Z uvedeného rozsudku ďalej vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný nežijú dlhodobo, od decembra 2018 v spoločnej domácnosti (žalobkyňa býva v rodinnom dome v Bernolákove, žalobca v prenajatom trojizbovom byte v Senci).

5.4. Súd z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 24C/12/2019 zistil, že žalobkyňa podala dňa 30.01.2019 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by nariadil zákaz priblíženia žalovaného k žalobkyne a zákaz vstupu do jej obydľia na N.j XX v Bernolákove. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 30.01.2019 súd nariadil neodkladné opatrenia, ktorým žalovanému zakázal vstupovať do bytu žalobkyne na N. XX v N. (rodinný dom) a zároveň žalovanému uložil zákaz priblížiť sa k žalobkyne na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, okrem vykonávania procesných úkonov súdu alebo orgánmi činnými v trestnom konaní alebo inými orgánmi verejnej moci. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.03.2019, vykonateľnosť v časti zákazu vstupovať do nehnuteľnosti dňa 30.01.2019 a v časti zákazu priblíženia dňa 15.02.2019. Z uznesenia vyplýva, že súd mal pri rozhodnutí o nariadení neodkladného opatrenia určité pochybnosti o rozsahu násillia voči žalobkyne a ako dôležitú skutočnosť bral však do

úvahy najmä to, že žalovaný nebýva v dome, v ktorom býva žalobkyňa s maloletou dcérou, a preto sa nezasiahne do práv žalovaného neprimeraným spôsobom. Z pripojeného spisu súd ďalej zistil, že sporové strany už v tom čase nežili v spoločnej domácnosti.

6.1. Súd úvodom uvádza, že na vec dopadá zákonná úprava § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže sa žalobkyňa žalobou domáha obmedzenia užívateľského práva manžela (resp. bývalého manžela) k spoločným nehnuteľnostiam. Uvedené ustanovenie je podľa názoru súdu nutné s ohľadom na jeho účel vnímať v širšom zmysle a analogicky ho aplikovať aj v prípade, ak sa jedná o bývalých manželov, ktorí vlastnia nehnuteľnosť v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, resp. ich bezpodielové spoluvlastníctvo bolo zrušené, ale ešte nedošlo k jeho vyporiadaniu, čo je aj prípad sporových strán.

6.2. Pokiaľ sa žalobkyňa v žalobe odvoláva na ustanovenie § 705a Občianskeho zákonníka, súd uzavrel, že uvedené nemožno v rozhodovanom spore použiť, keďže rieši prípady spoločného nájmu bytu manželmi a dopadá na prípady trvajúceho spoločného nájmu bytu manželmi za trvania manželstva, či po zániku manželstva (ale aj na prípady, keď spoločný nájom bytu manželmi zanikol rozvodom manželstva, či jeho zrušením súdom, avšak v byte naďalej bývajú obaja rozvedení manželia, a teda každému z nich svedčí právo nájmu bytu, alebo jednému z ich právo nájmu bytu a druhému iba právo bývania), čo nie je prejednávaný prípad sporových strán. Žalobkyňa sa domáha vylúčenia z užívania nehnuteľností patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (nie z nehnuteľností, ktoré sú v spoločnom nájme manželov), a vzhľadom na uvedené možno o vylúčení z užívania nehnuteľností žalovaným rozhodovať podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

7.1. Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie nezniesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

7.2. Podľa § 126 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

7.3. Podľa § 144 Občianskeho zákonníka veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

7.4. Podľa § 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

8.1. Ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka upravuje osobitný dôvod obmedzenia užívacieho práva manžela k domu alebo bytu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Účelom právnej úpravy je ochrana oprávnených záujmov manžela a blízkych osôb, ktoré bývajú v spoločnom dome alebo byte s druhým manželom, pred násilným správaním tohto manžela, a to obmedzením užívacieho práva manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne úplným vylúčením manžela z užívania spoločnej veci. Obmedzenie, resp. vylúčenie užívateľského oprávnenia manžela predstavuje závažný zásah do jeho vlastníckeho práva. Ide teda o výnimočný zásah do práv spoluvlastníka, ktoré mu vyplývajú z ustanovení § 123 a 144 Občianskeho zákonníka v záujme ochrany práva na život a zdravie blízkych osôb. Podmienkou aplikácie tohto ustanovenia je preukázanie nasledujúcich skutočností:

1. bezpodielový spoluvlastnícky vzťah manželov k domu, resp. bytu,
2. spolužitie osôb, medzi ktorými dochádza k hrozbe domáceho násillia v dome alebo v byte,
3. fyzické alebo psychické násillie voči druhému manželovi alebo blízkej osobe (§ 116 OZ), prípadne existencia hrozby takéhoto násillia,
4. realizácia násillia, resp. jej hrozby vo vzťahu k manželovi alebo blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom byte, nachádzajúcom sa v bezpodielovom spoluvlastníctve,
5. nezniesiteľnosť ďalšieho spolužitia.

8.2. Pokiaľ ktorákoľvek z uvedených podmienok nie je splnená, obmedzenie užívateľského práva manžela k spoločnému domu alebo bytu nemožno považovať za opodstatnené. Nezniesiteľnosť ďalšieho spolužitia musí mať značnú intenzitu a musí byť spôsobilé natoľko znížiť kvalitu spolužitia v spoločnej domácnosti, že toto spolužitie bude možné objektívne považovať za nezniesiteľné; uvedenú podmienku treba chápať tak, že pomery v dome alebo v byte druhému manželovi a jeho deťom, či iným blízkym

osobám bývajúcim v byte, nedovoľujú byť pokojne užívať bez strachu o svoju osobu alebo o život a zdravie ostatných členov domácnosti. Násilné správanie manžela nemusí vykazovať znaky trestného činu, spravidla však musí ísť o konanie sústavné, dlhodobé alebo závažnej intenzity odôvodňujúcej zásah do vlastníckeho práva druhého manžela.

8.3. V prípade, ak v čase rozhodnutia súdu nebude medzi účastníkmi konania existovať spolužitie v spoločnom byte, pretože jeden z manželov sa z takéhoto bytu odsťahoval, návrhu na obmedzenie užívacieho práva tohto manžela, resp. jeho úplné vylúčenie z užívania bytu, nie je možné vyhovieť. Iba dočasné odsťahovanie sa jedného z manželov, hoci spojené s odsťahovaním osobných vecí, nie je samo osebe dôkazom osvedčujúcim, že manžel byt opustil a nemá záujem pokračovať v jeho užívaní.

8.4. Splnenie týchto zákonných podmienok musí byť v konaní preukázané manželom, ktorý sa domáha súdnej ochrany. Súd môže právo užívať dom alebo byt druhému manželovi obmedziť alebo ho z užívania úplne vylúčiť, vlastnícke právo manžela k domu alebo bytu zostáva zachované.

9.1. So zreteľom na uvedené súd skúmal splnenie predpokladov, pre ktoré možno žalovaného z užívania nehnuteľností patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov vylúčiť a dospel k záveru, že uvedené zákonné predpoklady nie sú vo veci naplnené, vylúčenie žalovaného z užívania nehnuteľností patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva tak nie je opodstatnené a žalobu je nutné zamietnuť.

9.2. Súd mal v konaní síce výpisom z listov vlastníctva preukázané splnenie prvej podmienky, že strany sporu sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, z ktorých užívania žiadala žalobkyňa vylúčiť žalovaného, avšak nemal za preukázané splnenie ďalšej podmienky, a to spolužitie osôb, medzi ktorými dochádza k hrozbe domáceho násillia v dome alebo v byte, teda že žalobkyňa a žalovaný spoločne bývajú v uvedených nehnuteľnostiach alebo aspoň v jednej z nich spoločne. Tieto skutočnosti potvrdila jednak žalobkyňa, ktorá uviedla, že v rodinnom dome býva ona spolu s rodičmi, žalovaný tam nebyva a žalovaný nebyva ani v prevádzkarni, kde je na poschodí bytová jednotka (obytné podkrovie), pričom tieto skutočnosti vyplynuli aj z pripojeného spisu sp. zn. 24C/12/2019 a rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 14.01.2022 č. k. 12P/115/2020-754. Súd mal za preukázané, že od decembra 2018 nežijú strany sporu spoločne v domácnosti a spoločnú nehnuteľnosť (či už prevádzkareň alebo rodinný dom) neobývajú.

10.1. Súd ďalej skúmal, či spoločné nebyvanie, resp. odsťahovanie žalovaného z nehnuteľností nebolo spôsobené len vydaním neodkladného opatrenia, ktorým sa žalovanému zakázalo vstupovať do rodinného bytu žalovanej, avšak ako vyplýva zo spisového materiálu sp. zn. 24C/12/2019, ako aj zo samotného uznesenia zo dňa 30.01.2019, žalovaný už v čase vydania uznesenia (január 2019) nebyval v dome, v ktorom býva žalobkyňa s maloletou dcérou, teda v rodinnom dome a čo bolo aj jednou zo skutočností, ktoré súd zohľadnil pri nariadení neodkladného opatrenia. Súd taktiež skúmal, či odsťahovanie nebolo len dočasného charakteru, avšak z vyššie uvedených zistení je zrejmé, že žalovaný neobýva ani jednu z nehnuteľností dlhodobo, od prelomu rokov 2018 a 2019, a preto súd dospel k záveru, že ide o odsťahovanie trvalého charakteru. Súd poukazuje na tvrdenia žalobkyne o tom, kedy sa žalovaný zo spoločnej domácnosti odsťahoval a že v súčasnosti neobýva nehnuteľnosti a prihladol aj na obsah rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 14.01.2022, z ktorého uvedené rovnako vyplýva.

10.2. Súd ďalej zdôrazňuje, že za bydlisko sa nepovažuje miesto, kde je osoba zhlásená na trvalý pobyt, ale ide o miesto, kde sa osoba reálne zdržiava s úmyslom zdržiavať sa tam trvalo, čo nie je u žalovaného prípad rodinného domu ani prevádzkarne.

10.3. Vo vzťahu k prevádzkarni súd zohľadnil aj skutočnosť, že žalobkyňa na pojednávaní žiadala žalovaného vylúčiť aspoň z prevádzkarne a ako dôvod vylúčenia žalovaného z užívania prevádzkarne uviedla, že žalovaný tam mal vstúpiť v čase, keď tam nebola a spôsobiť jej škodu, čomu chce v budúcnosti zabrániť. K uvedenému súd považuje za potrebné zdôrazniť, že účelom ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka je ochrana blízkej osoby pred násillím t.j. obmedzenie užívacieho práva v prípadoch domáceho násillia za účelom ochrany života a zdravia osoby a nie obmedzenie z dôvodu tvrdeného potencionálneho vzniku škody, teda ochrana majetku (nepodložené zostali aj tvrdenia žalobkyne o vzniku škody na nehnuteľnostiach v minulosti).

10.4. Ďalej súd uvádza, že na ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezprostredne nadväzuje úprava neodkladného opatrenia v § 324 a nasl. CSP, pričom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 24C/12/2019 bolo vydané neodkladné opatrenie, ktorým sa žalovanému zakázalo vstupovať do rodinného domu žalobkyne na N. XX v N. (kde žalovaná býva) a zároveň sa žalovanému uložil zákaz priblížiť sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, pričom toto uznesenie je právoplatné a vykonateľné, nie je časovo limitované a nedošlo k jeho zrušeniu, preto má súd za to, že ochranu poskytnutú žalobkyňi týmto spôsobom je možné považovať vo vzťahu k rodinnému domu za

dostatočnú. Súd dodáva, že v prípade ak by došlo k porušeniu tohto právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia žalovaným, má žalobkyňa možnosť sa obrátiť na orgány činné v trestnom konaní.

11. Vzhľadom na to, že v rozhodovanom spore nebola splnená podmienka spolužitia strán sporu, súd nemal dôvod a zároveň ani možnosť následne skúmať a náležite vyhodnocovať nezniesiteľnosť ďalšieho spolužitia ako ani realizáciu či hrozbu násilia voči žalobkyni (ako osobe, s ktorou žalovaný nebýva v spoločnom byte či dome). Uvedené sa tak stalo, s poukazom na neexistenciu spolužitia strán sporu ako základnej podmienky pre vylúčenie žalovaného z užívania nehnuteľnosti v zmysle § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nadbytočným. Súd tiež dodáva, že žalobkyňa na pojednávaniach vo veci nepoukazovala na existujúcu či pretrvávajúcu obavu z násilia žalovaného voči jej osobe, ale odkazovala na obavu zo vzniku škody na nehnuteľnosti.

12. Nad rámec uvedeného súd uvádza, že stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi) a dôkazné bremeno (onus probandi). Práve schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce) spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore, avšak žalobkyňa v spore podľa názoru súdu náležite nepreukázala opodstatnenosť a dôvodnosť žaloby na obmedzenie užívateľského práva žalovaného k spoločnému domu. Súd zároveň dodáva, že pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok aplikáciou ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 CSP povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019).

13. Záverom súd zdôrazňuje, že súdne rozhodnutie nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila (k tomu viď rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 158/2010). Súd v tomto konaní vykonal dôkazy potrebné pre zistenie skutkového stavu a vyhodnotenie dôvodnosti resp. nedôvodnosti žaloby a ktoré dôkazy súd považoval za potrebné, tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil. Z uvedeného dôvodu aj s poukazom na § 217 ods. 1 CSP súd bližšie nevyhodnocoval lekárske správy žalobkyne z januára a februára 2019 a záznam z OR PZ z januára 2019.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení § 255 ods. 1 CSP. V rozhodovanom spore vznikol žalovanému ako úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania voči neúspešnej žalobkyni, ktorej žalobu súd v celom rozsahu zamietol. Súd však v súlade so zásadou procesnej ekonomie v zmysle čl. 17 CSP náhradu trov konania žalovanému nepriznal (R 72/2018), pretože z obsahu spisu vyplýva, že mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava III. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.